

[Indenrigsministeren]

ninge. Men hvad er det, der forhindrer de to andre partier i at stemme for de forbedringer, som man i øvrigt her erklærer sig fuldstændig enige i? Fru Birthe Rønn Hornbech gik endda så vidt – og det vil jeg godt kvittere for – at hun beklagede, at det ikke var muligt at stemme for loven.

Derfor spørgsmålet: Hvad er det, der forhindrer de to partier i at stemme for forbedringer, som de erklærer sig enige i, når der i øvrigt ikke er nogen ændringer i det lovgrundlag, der eksisterer for sagsbehandlingen, altså det, at man efter to års forløb starter på den almindelige asylsagsbehandling?

Så var fru Ebba Strange inde på et helt konkret spørgsmål, nemlig om regeringen holder fast ved, at det er december 1992, der er udgangspunktet, når man skal starte asylsagsbehandlingen. Det vil jeg gerne bekræfte. Det er ikke det tidspunkt, på hvilket asylansøgningen er indgivet, der vil være skæringslinjen. Det vil være vedtagelsen af loven i Folketinget.

Fru Ebba Strange var også inde på noget, som jeg mener er meget rigtigt set, nemlig at vi i det danske samfund skal være meget varsomme med at være overdommere i forhold til de bosniske flygtninge med hensyn til, hvornår det rette tidspunkt for at vende tilbage oprinder. Det er og bliver den enkeltes helt individuelle valg. Det, vi kan gøre – og det er det, som Dansk Flygtningehjælp allerede nu rent praktisk er begyndt at forberede sig på – er at gøre den bedst tænkelige rådgivningsindsats, men også give praktisk hjælp med at skaffe visum f.eks., hvis der er behov for det, eller genrejsepapirer, og der kan være en lang række andre ting, som vi kan hjælpe med til for dem, der vil vende tilbage, allerede inden krigen er slut.

Men det er ikke vores ærinde at være dem, der vurderer, om tidspunktet er det rigtige. Det er kun den enkelte, der kan gøre det. Og derfor vil jeg understrege i mit svar til fru Ebba Strange, at det er en rådgivningsindsats, der lægges op til, ikke noget, der hverken skal tilskynde eller fraråde. Det kan kun den enkelte tage stilling til.

Så vil jeg til slut blot sige til alle dem, der har været inde på, at her gives der et forkert signal: Jamen det signal, der gives, er jo det, der er kommet hele tiden siden 1992, nemlig at man har retten til at få sin asylsag behandlet.

Jeg lagde også mærke til, at hr. Helge Adam Møller sagde i sit indlæg, at her kommer vi og siger, at nu vil vi tilbyde asylsagsbehandling.

Det er ikke noget, regeringen giver de bosniske flygtninge. Det er en ret, de har. Det har de på grund af den flygtningelovgivning, der er. Det har de på grund af den tilslutning, som Danmark har givet til de internationale flygtningekonventioner, og det er ikke en ret, der kan fratages dem. Det, som et bredt flertal i Folketinget var enige om i 1992 – en fastfrysning i to år, det var nok dér, man med rimelighed kunne sætte grænsen – det forholder vi os blot til.

Så der er for så vidt ikke nogen afgørende nye signaler i det lovforslag, der er lagt frem, ud over at vi gerne vil forbedre vilkårene. De vilkår, de bosniske krigsflygtninge i Danmark har i dag, er meget begrænsede. Vi vil gerne gøre dem lidt bedre, men det vil stadig væk være dybt problematisk at opholde sig som krigsflygtning både i Danmark og i andre europæiske lande.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Sagt i al venskabelighed til indenrigsministeren: Vi bilder os altså ind i Venstre, at vi også uden belæring har forstået, hvad det var, vi stemte for dengang, hr. Engell var justitsminister, og vi vedkender os det. Vi synes nemlig, det var en vældig god lov. Det er også derfor, vi ønsker de såkaldt midlertidige opholdstilladelser forlænget, og det vil sige, at forudsætningen for den følgelovgivning, som vi hidtil har været enige i, synes vi nu er bristet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er første gang, jeg har hørt ministeren forsøge at forklare, hvorfor ministeren sådan lige pludselig – og jeg vil stadig væk kalde det et overgreb imod Folketinget – kom med det initiativ, som vi nu er i gang med at diskutere i dag. Det er simpelt hen et skammeligt overgreb, og jeg vil godt sige til ministeren: Det er blokpolitik, og det har jeg for så vidt ikke spor imod, men så må jeg sige med det samme til ministeren, at jeg går ud fra, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet vil udnytte nøjagtig samme blokpolitik efter næste valg til at få ændret på de her tilstande.